

OKRESNÁ PROKURATÚRA LUČENEC
F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1

Číslo: 1 Pv 193/17/6606-11
EEČ: 2-47-4-2021

Lučenec 25.01.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

pod zámienkou neoprávneného získania finančných prostriedkov dňa 04.07.2006 v Lučenci požiadala o poskytnutie úveru od spoločnosti XXXXX s.r.o. Bratislava, kde v žiadosti uviedla nepravdivé údaje o svojich príjmoch a výdavkoch, na podklade ktorých nepravdivých údajov jej bol úver schválený a následne dňa 04.07.2006 v Lučenci uzavrela ako dlžníka s veriteľskou spoločnosťou XXXXX s.r.o. Zmluvu o úvere č. 6670021, súčasne prevzala žiadaný úver vo výške 14.000,- Sk (464,71 €), ktorý sa zmluvne zaviazala spolu s príslušným poplatkom vo výške 13.360,- Sk (443,476 €) splácať v pravidelných 12 mesačných splátkach po 2.280,- Sk (75,686 €) počnúc dňom 25.07.2006, avšak splátky v zmysle splátkového kalendára nesplácala, čím spôsobila spoločnosti XXXXX s.r.o. ul. XXXXX škodu vo výške 27.360,- Sk (908,196 €)

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného

riadiťstva PZ Lučenec (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) bolo dňa 31.1.2007 uznesením sp. zn. ČVS: ORP-7/OEK-LC-2007 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie následne dňa 30.3.2007 podľa § 206 ods. 1 Tr. por., vznesené obvinenie XXXXX pre spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe popísanom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vyšetrovateľ PZ v priebehu skráteného vyšetrovania vypočul XXXXX, XXXXX a XXXXX, ďalej zabezpečil zmluvu o úvere č. 6670027Ž z 4.7.2006 medzi obvinenou a spol. XXXXX s.r.o., potvrdenie o výške príjmu z 4.7.2006, osobné správy a odpis RT na obvinenú a ďalšie pre rozhodnutie vo veci potrebné listinné dôkazy.

Obvinená k skutku vypočutá nebola, nakoľko jej účasť na úkonoch v trestnom konaní sa k dnešnému dňu nepodarilo zabezpečiť.

Splnomocnenec poškodeného XXXXX uviedol, že pracuje ako mandatár spol. XXXXX s.r.o. Zmluvu o úvere č. 6670027Ž z 4.7.2006 medzi spoločnosťou a obvinenou uzatváral osobne. Pri spisovaní zmluvy jej vysvetlil všetky ustanovenia zmluvy, klientka potom túto podpísala a prevzala peniaze, taktiež prevzala poštové lístky na splácanie jednotlivých splátok. Výška úveru bola dohodnutá na 14.000 SKK, no spôsobená škoda predstavuje ku dňu výsluchu (19.2.2007) 46.440 SKK. Menovanej bolo zaslaných viacero výziev, no ona na tieto nereagovala. Na otázku vyšetrovateľa PZ, že pokiaľ by mu klientka uviedla, že je vydatá, má povinnosť vyživovať 3 maloleté deti a jej príjem je 14.825 SKK, či by jej bol uver poskytnutý, svedok odpovedal, že nie. Na otázku vyšetrovateľa PZ, že pokiaľ by mu klientka uviedla, že je vydatá, má povinnosť vyživovať 3 maloleté deti a jej príjem je 11.910 SKK, či by jej bol uver poskytnutý, svedok odpovedal, že nie. Na otázku vyšetrovateľa PZ, že pokiaľ by mu klientka uviedla, že je vydatá, má povinnosť vyživovať 3 maloleté deti, je vedená na UPSVaR Lučenec a jej priemerná výška dávok v hmotnej núdzi za posledné 3 mesiace je 4.416 SKK, či by jej bol uver poskytnutý, svedok odpovedal, že nie.

Svedok XXXXX uviedol, že je podnikateľ a od 3.1.2006 do augusta 2006 zamestnával XXXXX. Potvrdenie o príjmoch jej vypísal on, keďže má detí uviedol podľa toho ako mu to povedala. Po tom ako u neho prestala pracovať, už nevie kde sa nachádza. Do systému SP ju nenahlasoval, nakoľko ju zamestnával krátko a chcel vedieť, či sa osvedčí.

Z úverovej zmluvy č. 6670027Ž z 4.7.2006 medzi obvinenou Kešelovou a spol. XXXXX s.r.o. vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie finančného úveru vo výške 464,71 € (14.000 SKK). Zo zmluvy vyplýva, že jej príjmy sú 14.825 SKK a výdavky 1.500 SKK. Z potvrdenia o výške príjmov od zamestnávateľa vyplýva, že obvinená má čistý mesačný príjem 14.825 SKK a vyživuje 1 dieťa.

Z potvrdenia UPSVaR Lučenec z 14.3.2007 zisťujem, že menovaná bola v roku 2006 poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a od roku 2005 do času vystavenia potvrdenia bola zaradená do zoznamu uchádzačov o zamestnanie. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec z 29.1.2007 zisťujem, že XXXXX nebola do času vystavenia potvrdenia vedená ako zamestnaná u žiadneho zamestnávateľa.

Prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu.

Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu **má povinnosť** (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) **preskúmať tvrdenia** iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu a je potrebné brať do úvahy aj tzv. **dodržanie obvyklej miery opatrnosti** osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť (bližšie viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo V 21/2013 z 4. februára 2014).

Pri posudzovaní otázky, či páchatel' naplnil znaky príslušného trestného činu, je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel' a poškodený a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné totiž trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Od týchto účastníkov je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky. V danom prípade však nemožno hovoriť o akejkoľvek opatrnosti. Poškodená spoločnosť poskytuje úvery bez akéhokoľvek preverenia, či vôbec osoba, ktorej úver poskytuje, existuje. Dôkazom toho sú značné rozpory medzi skutočnosťami, ktorá obvinená uviedla do zmluvy o úvere a skutočným realiami, ako je napr. počet vyživovaných detí, či poberanie dávok v hmotnej núdzi.

Za situácie, keď poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať, pristúpil k neistej finančnej dispozícii a vynaložil finančné prostriedky, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať taktiež sám, a to za použitia prostriedkov súkromného práva. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

Trestné právo je prostriedkom *ultima ratio* (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo sa podľa právnej teórie, ako aj súdnej praxe chápe aj ako zásada pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity), podľa ktorej má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti (prostriedky ostatných právnych odvetví) nie sú dostatočné. Prostriedkom *ultima ratio* musia byť v oblasti aplikácie a interpretácie trestného práva akcentované

právne princípy, ktoré primárne súvisia s posudzovaním trestnosti činu. Nemožno poskytnúť ochranu trestnoprávnymi prostriedkami tomu, kto sám vôbec nedbá o ochranu svojich práv a nevykoná aspoň minimálne opatrenia k tomu, aby nedošlo k podvodnému konaniu zo strany iného subjektu.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam som dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1 Tr. zák. a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a to práve z vyššie uvedených dôvodov. Poškodená spoločnosť má právo sa domáhať náhrady spôsobenej škody, avšak len prostriedkami súkromnoprávnej ochrany, teda v rámci občianskeho súdneho konania.

Preto som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matúš Sarvaš
prokurátor